

CZTERDZIESTOLECIE PRACY NAUKOWEJ MGR HALINY KRÓLIK

W roku 1963 Halina Królik zdała maturę w Liceum im. Wacława Nałkowskiego w Wołominie i w tym samym roku rozpoczęła studiować archeologię Polski na Uniwersytecie Warszawskim, który ukończyła w 1968 r., po obronie pracy magisterskiej o zgrzeblach środkowopaleolitycz-

Ryc. 1. Eksploracja chaty neolitycznej na Synaju.

Ze zbiorów Zakładu Epoki Kamienia

nych ze schroniska Wylotne, pisanej u prof. dr. hab. Waldemara Chmielewskiego (37)¹. Krótco po studiach, w roku 1970, znalazła zatrudnienie w Zakładzie Epoki Kamienia Instytutu Historii Kultury Materialnej (dziś Instytucie Archeologii i Etnologii) Polskiej Akademii Nauk, w którym pracowała aż do momentu odejścia na emeryturę (2010 r.). Niemniej jednak z Instytutem związana była już wcześniej, bo od 1967 r., gdy jeszcze jako studentka wzięła udział w wieloletnich badaniach stanowisk schyłkowopaleolitycznych i mezolitycznych w Całowaniu pod Warszawą.

Wykopaliska w Całowaniu były moją pierwszą pracą w polu z Halinką. Nie mogłem wtedy przypuszczać, że stanie się ona moim najbliższym współpracownikiem, zarówno podczas badań terenowych w Polsce, jak i w Afryce oraz przy opracowywaniu do druku niezliczonych materiałów wydobywanych podczas niemal pięćdziesięciu lat wspólnej pracy.

Całe życie naukowe Halinki było związane z pracami terenowymi i gabinetowymi Instytutu. Uczestniczyła więc w badaniach w Polsce nad stanowiskami otwartymi, paleolitycznymi i mezolitycznymi (Całowanie, Ełk, Sośnia, Luta, Rydno, Zwoleń, Wilczyce); prehistorycznymi kopalniami krzemienia w Polanach Kolonii i Tomaszowie i wreszcie przez 30 lat była aktywnym członkiem Combined Prehistoric Expedition w Afryce północno-wschodniej, prowadząc badania w Wadi Kubbanya i Esna nad Nilem, Bir Tarfawi, Bir Sahara, Nabta Playa, Nag el Dip i Gebel Ramlah w Południowej Pustyni Zachodniej i w centralnym Synaju w Egipcie (ryc. 1).

Podczas badań terenowych i gabinetowych Halinka zadziwia trafnością obserwacji stratygraficznych i znajomością zabiegów technologicznych krzemieniarstwa prehistorycznego oraz biegłością w rozpoznawaniu źródeł pochodzenia poszczególnych surowców krzemianych.

¹ Numery w nawiasach oznaczają numery pozycji bibliograficznych w zamieszczonej niżej *Bibliografii prac Haliny Królik*.

Zawsze można liczyć na Jej ogromne zaangażowanie, lojalność, pracowitość i aktywność społeczną, co m.in. przejawia się w Jej długoletnim pełnieniu obowiązków „męża zaufania” w Komisji Socjalnej Instytutu.

W roku 1975, nieco ponad czterdzieści lat temu, opublikowana została monografia kilku późnomezolitycznych stanowisk otwartych, której Halinka była współautorką (1). Po tej publikacji nastąpiły następne prace, głównie opublikowane w języku angielskim. Dziś jest ich ponad 30, a bazujący na Google Scholar popularny program Publish or Perish podaje, że prace, których autorką lub współautorką jest Halina Królik, osiągnęły 328 cytowań – liczbę stawiającą Autorkę bardzo wysoko w numerycznym rankingu archeologów polskich.

Romuald Schild